

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਉੱਨੀ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ 'ਘੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮਹੱਤਵ

Jeff Pippenger

2023-12-14

"ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਉਸ ਝੰਡੇ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬਦ-ਨਗੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਹ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਯੋਗ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸ ਦੇ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ 1989 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਘੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ, ਬਾਬਲ, ਦੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਗਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੀ ਸਮਰਪਣਾ ਦਾ "ਘੰਟਾ" ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ "ਘੰਟਾ" 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਧਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ "ਘੰਟਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਆਰੰਭ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ "ਘੰਟਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ "hour" ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਵਿਆਕਰਣਕ ਪਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ "polysemy" ਹੈ। Polysemy ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਇਕੋ ਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਵਾਰ "hour" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਨਿਆਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੌਣ ਨਹੀਂ। ਚਾਰੇ ਉਹ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ ਜੋ 22 October, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ Sunday law ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਤਮਕ, ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਨਿਆਂ Sunday law ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ “ਘੜੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਲਸ਼ੱਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸੇ ਘੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹਲ ਦੀ ਭਿੱਤ ਦੇ ਚੂਨੇ ਉੱਤੇ ਦੀਵੇਦਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੱਥ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 5:5।

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਬੁਕਦਨੇਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵਰਨ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸਮਰਪਣ ਰਸਮ ਨਾਲ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ “ਘੜੀ” ਵਧੇਰੇ ਉਸ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀ “ਘੜੀ” ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, “ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੇਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਗੁਣਾ ਦਿਓ; ਜਿਸ ਕੱਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਦੇਗੁਣਾ ਭਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਉੱਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਸੋਗ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਵਾਂਗ ਬੈਠੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਸੋਗ ਨਾ ਵੇਖਾਂਗੀ।’ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਲਾਵਾਂ ਆ ਪੈਣਗੀਆਂ—ਮੌਤ, ਅਤੇ ਸੋਗ, ਅਤੇ ਕਾਲ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਰੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ, ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਦੁਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣਗੇ, ‘ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਹੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਬਲ, ਹੇ ਬਲਵਾਨ ਸ਼ਹਿਰ! ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕੋ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:4-10।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਝੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ “ਘੜੀ” ਹੈ ਜਦੋਂ “ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਬਾਬਲ” ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ “ਘੜੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ-ਝੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਯਿਸ਼ਈ ਦੀ ਇੱਕ ਜੜ੍ਹ ਉੱਭਰੇਗੀ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਉਸੇ ਵੱਲ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਜਾਤੀਆਂ ਖੋਜ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਹਿਮਾਮਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅੰਸੂਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਪਥਰੋਸ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਕੂਸ਼ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਏਲਾਮ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਨਾਰ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਹਮਾਥ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਕਾਲੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਣਿਆਂ ਤੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਸੰਘਾ ਕਰੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 11:10-12.

1844 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇੜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ “ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਅੰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਏਗਾ।” ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਚੇਖੁਚੇ ਅੰਸ ਨੂੰ ਉਹ “ਫੇਰ” ਬਾਹਰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਝੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਝੰਡਾ ਤਾਂ “ਯੱਸੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਹੈ, ਜੋ “ਝੰਡੇ” ਵਜੋਂ ਖੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਲੱਭਦੇ ਹਨ।” ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਏਗਾ।

ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ "ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ" ਨੂੰ, ਜੋ "ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ" ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ "ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਾਂ ਤੋਂ" ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਮਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ।

ਉਹ "ਘੜੀ" ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਸ "ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਗਰ" "ਬਾਬਲ" ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ" ਵਾਲੀ ਉਹੀ "ਘੜੀ" ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਉਸੇ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਉਸ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ "ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੁਰਖਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੋਗੋ ਨੂੰ ਉਸ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਿਆਂ ਮਰ ਗਏ ਜੋ ਆਮ ਤਾਪ ਨਾਲੋਂ "ਸੱਤ ਗੁਣਾ" ਵੱਧ ਤਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ" ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜ-ਘਰਾਣੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪੁਰਖਾਂ, ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਕੇਵਲ ਬੇਲਸ਼ਸਰ ਹੀ ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਫੌਜ ਵੀ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ "ਘੜੀ" ਉਸ ਪੀੜਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਮਹਾਨ ਨਗਰ ਬਾਬਲ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਵਾਲੀ ਉਹੀ "ਘੜੀ" ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੱਡੀਆਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਆਏ ਪਸ਼ੂ ਦੁਆਰਾ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੀ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਉਹੀ "ਘੜੀ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਹਾਏ, ਜੋ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਹੈ, ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੀ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਹਾਏ-ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਹਾਏ, ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ—ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ ਦੀ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਡਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਬੀਤ ਗਈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੂਰੀ ਵਜਾਈ; ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ, ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਫਲ ਦੇਵੇਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:12-18.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਮੁਰਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ "ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵੱਲ" ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ "ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ" ਉਸ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ "ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ" ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਵੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਭਚਾਰਣ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਇਸਰਾਏਲ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਅਜਗਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਭਚਾਰਣ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਚ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਇਲੀਆਹ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ-ਦੇਵੀ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰੇਦਿਆਸ ਦੀ ਧੀ ਸਲੋਮੀ ਦੇ ਨਾਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਲ ਝੂਠਾ ਪੁਰਖ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਬਨਸਪਤੀ-ਦੇਵੀ ਦੇ ਨਬੀ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ (ਇਸਤ੍ਰੀ) ਅਤੇ ਰਾਜ (ਪੁਰਖ) ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਲੋਮੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਰੋਮ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਕਸਦੀ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਉਹ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੂੰ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ। ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕਰਨੇ, ਬਾਂਸਰੀ, ਵੀਣਾ, ਸੱਕਬੂਤ, ਸਲਟਰੀ, ਡਲਸਿਮਰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੇ, ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਡਿੱਗ ਕੇ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਹ ਧਧਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦ-ਨਗੋ; ਹੇ ਰਾਜਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ: ਇਹ ਨਾ ਤੇਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੇਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੂੰ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 3:8-12.

ਉਸ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ, ਸ਼ਦਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਆਂ-ਦੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ “ਘੜੀ” ਵਿੱਚ, ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ (ਭੁਚਾਲ) ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਝੰਜੋੜ ਹੈ, ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਕੋਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏ। ਦਾਨੀਏਲ 3:13.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ (ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਸਤਾਹਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਭੈ ਆ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਣੀ, ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਆਓ। ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:11, 12।

ਨਮਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਮਹਾਨ ਫੌਜ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰਕ ਨਿਆਂ ਤੀਸਰੀ ਹਾਇ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ—ਤਦ ਉਹ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ “ਭੇਦ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ “ਸੱਚਾਈ” ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਭੁਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ।

“ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕੰਮ ਵੀ ਉਸੇ ਹੀ ਢੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਸੈਨੇਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੀ ਟੁੱਟ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਉ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਕੋਈ ਐਸੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸੀ ਠਹਿਰਾਉ

ਹੈ, ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਹ ਹਿਲਾਏ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ—ਜਿਉ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਝਟਕਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 10, 252.

ਮੋਹਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਲਈ ਦਿਸਣਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਭੇਦ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ “ਭੇਦ” ਨੂੰ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਛਾਪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੀ ਆਤਮਾ” ਵਧ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅਗੂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹਤਾ ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੋਹਰ ਲਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ‘ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੋਹਰ ਬੌਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਦਿੱਖ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸੈਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨੇ, ਬਾਂਸਰੀ, ਬੀਣਾ, ਸੱਕਬੁਤ, ਭਜਨ-ਵਾਜਾ, ਦੁਲਸਿਮਰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਧੁਨੀ ਸੁਣੋ, ਤਦ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾ ਲਏਗਾ?” ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਐਸਾ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਭੱਠੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਵੀ ਛੁਡਾ ਲਏਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੈਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਤੂੰ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।” ਦਾਨੀਏਲ 3:14-18.

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਹ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲ ਗਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੱਠੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਨਾਲੋਂ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਤਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣ। ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਚੋਗਿਆਂ, ਪਾਇਜ਼ਾਮਿਆਂ, ਪੱਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਸਮੇਤ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੁਰੰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਭੱਠੀ ਅਤਿਅੰਤ ਤਪਦੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅੱਗ ਦੀ ਲਪਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਮਨੁੱਖ, ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ, ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਦਹਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਤਦ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਹੇ ਰਾਜਾ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੁਰਦੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 3:19-25.

ਫਿਰ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮੁਹਰ ਵੇਖੀ ਜਾਵੇਗੀ।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸੱਚਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਿਸਣ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ, ਉੱਨਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਹ ਅੰਤਰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੇਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੌਣ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਖ ਆਵੇਗੀ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੇਹਰ ਧਾਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। Bible Training School, December 1, 1903.”

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਲੇਮੀ ਦੇ ਨਾਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਨਾਚ ਕਰੇਗੀ, ਤਾਂ ਤੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਨੇਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦਾ ਵਾਦਕ ਦਲ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਰਤੀ ਅੱਗੇ ਨਿਵਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਵੀ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਘਾਅ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਬੋਲੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਰੇ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਹ ਮਾਰੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ—ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ—ਇਹ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੈਣ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਾਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਕ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਅੰਕ ਗਿਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਕ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-18.

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਵੇਗਾ), ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ “ਹਾਇ” (ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ) ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ)। ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਠੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਬੁਕਦਨੋੱਸਰ ਦੀ ਭੱਠੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਏ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਜੋ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਥਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਘੁੜਸਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੜੇ ਬਲਵਾਨ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੀ ਓਰ ਨਹੀਂ ਤੱਕਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ! ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਵੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਲਿਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ; ਸਗੋਂ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜੇਗਾ। ਹੁਣ ਮਿਸਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਮਾਸ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ

ਵੀ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਢਹਿ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਘੁਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਰਵਾਹੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲਾਹਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਟਿੱਬੀ ਲਈ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਰ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਡਦੇ ਪੰਛੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ; ਉਹ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏਗਾ; ਅਤੇ ਲੰਘਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਓਰ ਮੂੜੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਡੂੰਘੀ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਾਪ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਦ ਅੱਸੂਰੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ, ਕਿਸੇ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰੇਗੀ; ਪਰ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਭੱਜੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਨ ਹਾਰ ਮੰਨਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਧਵਜ ਤੋਂ ਡਰ ਜਾਣਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅੱਗ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਭੱਠੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 31:1-9।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉਹ ਭੱਠੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਸੰਸਾਰ ਨਿਗਾਹ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਟੁਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਗੇ।

ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਰਕਦੀ ਅੱਗ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ, ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕੋ, ਬਾਹਰ ਆਓ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਓ। ਤਦ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਅੱਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ। ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਹਾਕਮਾਂ, ਸੂਬੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਾ ਚੱਲਿਆ ਸੀ; ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਲ ਵੀ ਸੜਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੱਗ ਦੀ ਗੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਈ ਸੀ। ਤਦ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ, ਧੰਨ ਹੈ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਦਾਨੀਏਲ 3:26-28.

ਫਿਰ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਯਤਨ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੌਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੇ ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਨਾਲ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਲਾ ਫਰਮਾਨ ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਗੁਣਾ ਸੰਘ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਲੋਕ, ਕੌਮ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਭੁੱਲੀ ਗੱਲ ਬੋਲਣਗੇ, ਉਹ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਘੂਰੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨਗੋ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਪਦ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ 3:29, 30.

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨਾ ਭਾਗ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕੀਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਦੁਹਰਾਉ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰੋ” ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ 1798 ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ

ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਪੰਜ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨਾਲ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ ਨੇਬੁਕਦਨੋੱਸਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਮਰਾਟ ਘਮੰਡ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸੇ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਮਨੋਰੰਜਨ-ਪ੍ਰੀਤ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨੇ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਨੇਬੁਕਦਨੋੱਸਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੌਕੇ ਵਿਅਰਥ ਗਵਾ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾਲਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ। 'ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?'—ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਪਰ ਮੁਰਖ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" Bible Echo, April 25, 1898.